

דברו עוד אחדים וההמשך יהיה בעוד שבועיים בביתי בת"א (ולא במוצ"ש אלא

ביום חמישי).

13.6.65, יום א' יג' סיוון

בצהריים הודיעו על מות בובר.

בשלוש נגשתי לביתו ומצאתי בו את בנו שלא הכרתי ולא ידעתי על קיומו,

שני נכדיו, אחותו - ואת ש.י. עגנון. בילינו יחד כשעתיים - ועגנון סיפר לי שהכיר

אותי ע"י סיפורי ברל והשתתף על פי בקשת ברל בגליון הראשון של . . . הוא אמר

שכל ההשמצות נגדי לא ימנעו בשמי שיעמוד לנצח בהיסטוריה היהודית ועוד ועוד.

כשהוציאו את גופו של בובר לבית הקרח של בית חולים הדסה נסענו שנינו אחרי

הנפטר, ובחזרה הבאתי את עגנון לביתו בתלפיות ברחוב יוסף קלוזנר. הוא היה מאושר

שהייתי בביתו, ודברנו על הנך ותלמוד. הוא כחסיד התלמוד ואני כחסיד התנך.

אמרתי לו כי התנך הוא יצירה עליונה ונצחית של עמנו בארצו ותלמוד היא יצירה חולפת

של עמנו בגלות, אם יש מקומות אחדים בתלמוד החלים על המקומות המקבילים בתנך (עין

חח עין - או ממוק; תאור מעמד הר סיני בשמות - ובאגדה (כל העולם שותק ויוצא הקול

אני ה' אלקיך). הוא שמח להציגנו בפני אשתו, כי אמר שהיא "חסידה" גדולה שלי.

יחסו לשפרינצק הסנוח הוא שלילי, גם אהרונביץ לא נחשב בעיניו. אמרתי לו דעתי כי

אהרונביץ היה יותר חשוב בהרבה משפרינצק.

- יורם קיבל מארה"ל סדר היום שלי מחר בחבל לכיש: ב-1 באבן שמואל,

ב-3 בלכיש, אח"כ בשחר, בחמש בנהורה (החגיגה הגדולה תסודר רק למען אשכול בקריה-

בת - בלעדי).

- לפנות ערב הודיע לי חיים בשם רבקה גובר שהיא בטלה כל הפגישות לפני חמש,

ועלי לבוא ישר לנהורה בחמש לפנות ערב מחר.

- בבוקר הלכתי למשרד רה"מ לעיון בפרוטוקלים של ישיבות הממשלה בחודשי יאנואר

1948 - יאנואר 1949 שבהן דנו על בינאום ירושלים והעברת הכנסת לירושלים. כשבקשתי

העתקי הדיונים אמרה לי יעל שאין לה רשות לתת לי - ושלחתי מכתב מורמלי לרוה"מ

להנציא לי ההעתיקים - וההוצאות ההעתיקה על חשבוני.

ביקשתי גם מלבבי (מנכל של משרד החוץ) המברקים של אבן ושרת בענין ההעברה

לירושלים וביקשתי לשאול שרת החוץ אם מותר לתת לי העתיקים. הוא טלפן ושאל השרה

והיא מסכימה, ומחפשים המברקים.

יתכן כי ישיבות הממשלה נמצאות אצלי בשדה בוקר.

- עגנון סיפר שלפסח 1909 הגיע יחיד עם בן צבי לסג'רה - זה היה הפסח שהחל

בהתקפת הערבים מכפר קנא על שני יהודים שבאו לסג'רה ונגמר ברציחת קורגולד ושמעון

מלמד בשבועי של פסח. את בואו של ב.צ. בפסח ההוא זכרתי - אבל של עגנון לא.

14.6.65, יום ב' יד' סיוון

אחר הצהריים חזרנו מירושלים לח"א ומיד נסענו לנהורא. הייתה מסיבה של

מחנדבים בשעה חמש, ובשמונה וחצי בערב אספת עם מכל חבל לכיש. אחרי הנאומים -

ריקודים ובידורים. יצאנו חזרה בעשר בערב וברבע אחרי 11 - הגענו הבייתה.

במכתב ששלחתי אחמול לאשכול (והעתק ליעל) כתבתי בסעות 1948 במקום 1949,

והערב ביררתי שפרוטוקלים אלה נמצאים אצלי. יש לי החל מיום 10.3.49 עד 27.12.49

(ועד 21.12.50).